

Leidžia Spaudos b-vė „Sviesa“
Redakcijos ir Administracijos
adresas:
„LIETUVIS BRAZIL.“
Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)
Tel.: 4-1125
Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIOJ

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris \$00 reis
Prenumeratos kaina:
Brazilijoje metams-10\$000
pusei - 6\$000 atskiriems
menesiams po 1\$000.
Užsienin:
metams — 20\$000 pusei
metu 12\$000.
—
Redaguoja
St. Vancevicius

3-ti METAI.

SÃO PAULO, 1933 m. Balandžio - Abril mėn. 15 d.

NR. 15 (228)

ŠV. VELYKU PROGA NUOŠIRDŽIAI SVEIKINAME visus gerb. skaitytojus, bendradarbius bei talkininkus!

„LIET. BRAZ.“ REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA.

Velyku Alleliuja.

„...Jūs visi, kurie einate gyvenimo keliu, pažvelgkite, ar yra didesnis skausmas už mūsų?“,...

Pasaulyje nebūtų suprasta šviesa, jeigu nakties nebūtų; nesuprastume mes laimės, jeigu nebūtų kančių ir vargo; nesugebėtume kopti į kalną, jeigu pakalnės nebūtų...

Lygiai tą patį galėtume tarti dėl Kristaus atpirkimo ir Jo kančios, jeigu nebūtume sulaukę Jo Priskėlimo šventės, kadaigi savo Priskėlimu Kristus parodė visam pasauliui savo dieviškąją prigimtį.

Šimet sukanka lygiai devyniolika šimtmečių, kai pasaulio išganytojas buvo baisiausių būdu, kaip paskutinis piktadaris, nužudytas, prikaltas į kryžių. Prieš devyniolika šimtmečių žydų valstybė buvo Romos cesoriaus pavergta, jos vietininkų valdoma. Ir Kristaus pasmerkimas miriop buvo Romos cesoriaus vietininko, Pontijaus Piloto, patvirtintas. P. Pilotas «nerado Kristaus asmenyje kaltės», buvo žydams net pasiūlęs prieš šventes «dovanoti» vienam apskustųjų gyvybę, bet žydų akla neapykanta sutiko išleisti plėšiką, Barabą, kad tik Kristus mirties negaletų išvengti.

Ir senovėje, kaip kad mūsų laikais dažnai pasitaiko, neapsėta bei išdaviko: bent dėl formos reikėjo sugalvoti kaltę prieš Kristų, reikėjo klasi Jį suinti Getsemani darže, kad kartais minia nesukiltų prieš žydų Sinedrioną. Atsirado Judas iš Karioto... vienas iš paties Kristaus mokinčių, kuris «laužė duoną ir gerė Velykų vyną» paskutinėje Kristaus vakarienėje prieš jo kančių ir mirtį...

Kristus savo išdaviko nepasmerkė, tik pažvelgė į jį pilnomis liūdėsio akimis, prataręs: «bičeliu, savo pabučiavimu mane išduodi!»...

Šių minčių kupini, ir mes sutinkame dabar didžiausios pasaulio tragedijos ir dangiškojo džiaugsmo dienas: Kristaus mirties ir Priskėlimo valandą sielosios pergryvendami. Kristus «perėjo žemę, gerai darydamas», ir už tą gerą darymą jo priešai, kuriems dažnai prikišdavo jį veidmainystes, jį nužudė.

Kai paskaitai Evangelijas, kai insigilini į tas tiesas, kurios tenai skelbiamos, rodas žmogus visa savo prigimtimi sukylęs prieš Kristaus žudikus, prieš tą didžiausią skriaudą, kurią kadaise padarė žmonijai akla savymėle ir priešingos nuomonės neapykanta. O vienok... kai iš kitos pusės pasižiūri į mūsų kasdieninį gyvenimą, didžiausiu siau bu pastebi, kad Kristaus kančios amžinai yra kartojamos nedoro žmogaus gyvenimo darbais.

Dėmesio! Dėmesio.

Per Velykas balandžio mėn. 16 d., geriausia proga pasi linksninti tikrai Bandeirantes, 92 salėje, nes Liet. Dainos — Mūsų dra. «Viltis» rengia gražų

KONCERTĄ.

Programoje: duetai, kvartetai ir mišrus ehoras. Taigi kaip malonus mūsų dainelių garsai, prašoma atsilankyti. Be to galėsite linksmai pašokti ir pakeisti.

Vakaro pradžia: 8 val. vak. pabaiga 4 val. ryto griež, lietuvių dūdų orkestras.

Pakvietimus prašoma pasirūpinti iš anksto, kurie gauna mi: «Liet. Br.» redakcijoje ir pas draugijos narius.

«Viltis»
Valdyba.

Casas Pernambucanas

FLANELLA NE BLUNKA UZKLODAS STIPRAS

Ligi 312 metų Romos imperijoje buvo baudžiami žmonės mirtimi už Kristaus mokslo išpažinimą, vienok anais laikais žmonės viešai neišsigindavo Kristaus, beveldami mirši. Mūsų laikais labai dažnas ne tikrai yra Kristus užsigynęs savo paklydusioj sąžinėj, bet dar pats imasi nedoro darbo griauti krikščionių tikėjimą tamsuolių tarpe. Tokie viešai spiaudo Kristaus veidan, kaip pikti Romos kareiviai Pontijaus Piloto kieme. Jeigu jus paklausti: «už ką jie taip piktai nekendžia Kristaus, ką jiems blogo yra padaręs Kristus ir Jo mokslas?», — aišku, nieko neatsakys, prisėlins, kaip Juda iš Karijoto Getsemani darže prie Kristaus, ir iedavikiškai Jį pabučiuos. Taip dažnai nedoras žmogus bučiuoja savo artimą, nors širdyje jam kerisja ugdo, laukia tik progos klasi ir smurtu savymėle patenkinti.

Nuo pat pasaulio pradžios diena amžinai grumiasi su naktimi, tiesa smerkia neteisębę; amžinasis grožis vyloja žemės karalių kilti augstyn nuo žemės dulkių į visiškąją dvasios karalystę.

Būdami silpni, labai trumpą laiką viešėdami žemėje, žmonės amžinai daro klaidas, patys save visai skriausdami, visokiariopas negeroves ant savo galvų užsitraukdami. Pagalios, nepakeliamos nelaimės ištikti... taip pat piktodžiauja Dievui, kaip ant Galgotos kalno kad žydai šaukė Kristui: «Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus... Parodyk visai nedorajai žmonijai naują stobuklą, nors to stobuko ji ir neverta.

Čia tai visiems pravartupriminti Kristaus žodžius: «O, jūs, visi, kurie einate gyvenimo keliu, pažvelgkite, ar yra didesnis skausmas už mūsų?» ir «Atleisk jiems, Viešpatie, nes jie nežino ką daro...»
Visos, kitų mums padarytos skriaudos...

LIETUVOJE

Kovoja dėl elektros atpigimo.

Kauno mieste ir priemiesčių gyven tojai rimtai susirūpino elektros atpigimui. Kaune už elektros 1 kwh mokama 1 lt. 35 ct. Kitose šalyse elektra nepalyginamai pigesnė negu Kaune. Daug pigesnė elektros energija ir kituose Lietuvos miestuose.

Kadangi koncesija Kaunui elektrą gaminti yra atiduota vienai belgų firmai ilgiems metams, tai ši firma siekdama didžiausio pelno labai išnaudoja Kauno gyventojus. Kovo 12 d. įvyko gausingas Kauno organizacijų atstovų pasitarimas elektros atpigimui reikalui. Apsvarstyti kovos būdai: elektros bolkotas, taupymas, propoganda. Susirinkimas buvo labai karštas. Išrinkta komisija, kuriai pavesta rūpintis elektros atpigimui.

Belgai Lietuvoje perka mišką.
Pirkis jo 2—3000 standartų mainais už pirktus pas juos geležinkelio bėgius.

Nelaimė geležinkely.
Kovo mėn. ties Vidukle traukinys sutraiskė važiuojant tuo laiku per geležinkelį Kerulį ir Matuikienę. Matuikienė užmušta vietoj, o Kerulis sunkiai sužeistas.

dos, visos mūsų nelaimės ir visi mūsų vargai negali būti prilyginti nei šėčiului Kristaus pakeltos kančios už žmoniją. Ne dėl Kristaus paklito pasauliui moks'o šandie vargsta žmonija, bet tik todėl kad ji tą dieviškąją mokslą atmeta, kad jį žemina, tą Kristų nedorais darbais kasdien žūdo, nebetekę lygyvaros, savo pačių likimą prakeikia ir pasmerkia.

Tiesm, kurie Kristaus Priskėlimo valandą norėtų bent vienai valandėlei užmiršti gyvenimo skriaudas, mes visa širdimi patariame pakelti nuvargusias akis į kryžių su viltimi, kad dieviškasis galėtingumas atpirtų mūsų klaidas ir gręžtinančias mūsų galvoms nelaimės atitolintų.

Atleiskime iš širdies visiems, kurie, kaip Juda iš Karioto, mus iedavikiškai bučiuavo veidan, nes Kristus ir savo išdaviko nepasmerkė, kaip nebuvo pasmerkęs ir Apaštalo Petro, nors tris kartus buvo Kristaus užsigynęs, kad nepažista.

Tik teisingųjų širdyse Velykų Alleliuja skambės amžinai.

Laivų judėjimas Klaipėdos uoste.

Par vasario mėn. į Klaipėdos uostą įplaukė iš viso 42 laivai, tuo pat laiku išplaukė 45 laivai. Įplaukę laivai atgabeno įvairių krovinių 16.000 tonų, kurių vertė siekia 8,4 mil. litų įvežtina pirmą vjetą tenka Anglijai su 9700 ton. antra Vokietijai — 3600 t., trečia Rusijai — 1300 t. Iš Anglijos įvežta 9000 tonų anglių. Iš Vokietijos mažesniais siuntomis šlap įvairių prekių ir iš Rusijos 1300 tonų žiobalo.

Mirėtas miestai.

Viešėjas Kaune prancūzų rašytojas Simenon lankėsi ir Vilniuj. Susipažinęs su Vilniaus gyvenimu, Simenon parodė, kad Vilnius jam padarė mirėtančio miesto įspūdį. Mieste pastebėjęs didelį skurdą, ubagų eiles, apleistus namus, skarmalutuojančių žvėrių ir t. t. Rašytojas aplankė lietuvių įstaigas ir domėjosi lietuvių gyvenimu ir būtimi.

Pastatė mūlo fabriką.

Akcinės b. vės „Lietuvos mūlas“, kurią sudaro „Lietūkis“, „Maistas“, ir „Pienocentras“, pastatytas mūlo fabrikas Panevėžy jau atidarytas ir pradėjęs dirbti.

Naujas dienraštis.

Neseniai pasirodė naujas rusų kalba dienraštis „Litovskij golos“ (Lietuvos balsas).

Lankėsi užsieny.

Susisiekimo ministeris inž. V. Vilelė lankėsi užsieny ir vedė derybas su įvairiomis firmomis dėl pastatymo automatinių telefono stočių Kaune ir Klaipėdoje ir dėl pirkimo geležinkeliam aukštes. bėgių ir automatričių. Už visas šias prekes norima apmokėti ne grynais pinigais, bet miško medžiaga.

Naujas fabrikas.

Neseniai įsikūrė virtuvėms židinius gaminti fabrikas „Vikrys“. Tie židiniai pasirodė tiek praktiški ir naudingi, kad fabriko savininkai gavo didelį užsakymą ne tik Lietuvoje, bet ir iš Rygos. Pažymėtina, kad tie židiniai yra lietuvių išradimas.

PASAULYJ

Panaikino prohibiciją.

Newyork. 9. Balandžio 8 d. pradėjo veikti prohibicijos panaikinimo įstatymas Po keliolikos „sausų“ metų Amerikoj vėl leista pardavinėti alus ir kiti alkoholiniai gėrimai.

Pirmąją „šlapiają“ dieną parduota 1.500.000 bačkų alaus 70 milijonų žmonių, už 200 suvirė milijonų dolerių.

Geležinkelio treikas.

Dublin 10. Irlandijos geležkelių darbininkai ir tarnautojai paskelbė generalinį streiką. Iš Dublino neįėjo nei vienas traukinys. Visas susisiekimas palaikomas autobusais. Šis streikas su paraližavo visą judėjimą.

Lietaus padaryti nuostoliai.

Buenos Aires. 11. Argentinoj Bahía Blanca rajone iškrito labai smarkus lietus. Coronel Suarez rajone lietus pridarė milžiniškus nuostolius. Apie 3.000 žmonių liko be pastogės. Nukentėjusius skubiai organizuojama pagalba. Lietaus padaryti nuostoliai labai dideli.

Traukinio katastrofa.

Bogota 11. Columbijoj nušoko nuo bėgių greitasis traukinys. Per traukinio katastrofa žuvo 21 žmogus ir 43 sužeisti.

Užmušti pabėgėliai.

Varšuva. 10. Sovietų pavento policija paleido ugnį į grupę žmonių, kurie bandė perbėgti rusų — lenkų sieną netoli Kosoovo keletas iš bėgusiųjų krito vietoje. Kiti sužeisti.

Bėgusiųjų tarpe dauguma politinių kalinių, kurie buvo pabėgę iš Polocko kalėjimo ir slapstėsi miškuose.

Didelė Sabatažo byla

Maskva 12. Sovietų Rusijoj prasidėjo didelė sabotažo byla. Tarpe daugybės sovietų elektros įmonių vedėjų

tarnautojų, taip pat sabotaže kaltinami 6 Anglijos inžinieriai, kurie buvo siųsti sovietus elektros įmonėms įrengti. Jie kaltinami, kad slapta naikino sovietų elektros įmones, pridarydami tuo Rusijai didelius nuostolius. Anglija dėl šio įvykio nutraukė santykius su Sovietais.

Paragvajui pasisėk.

Asuncion, Karas tarp Paragvajaus ir Bolivijos vis tobesitęsia. Paskutiniu laiku paragvajiečiams pasisekė keliose vietose sumušti bolivijiečius ir paimiti tris tvirtoves.

Anti-semitinis judėjimas Vokietijoj.

Berlynas 11. Žydų persekiojimas Vokietijoj nesiliauja. Hitlerininkai varo smarkią propagandą prieš žydus. Žydai atleidžiami iš valdiškų įstaigų, boikotojamos jų krautuvės ir įvairūs būdais persekiojami. Nežiūrint viso pasaulio žydų griežtų protestų, anti-semitinis judėjimas Vokietijoj nesiliauja.

Nuskendo laivas.

Londonas 10. Grindivako įlankoj nuskendo irlandų žvejų laivas „Kullifoget“. Laive žuvo kapitonas ir 12 žmonių.

Kinų — Japonų konfliktas tobesitęsia.

Japonai nesiliauja bombarduoti Kinijos provincijos miestų. Paskutinės žinios praneša, kad Japonai ruošiasi didesniems karo žygiams.

Boikotoja vokiečių produktus.

Londonas 11. Anglijoje varoma agitacija už boikotą vokiečių gaminių. Anglai protestuoja prieš žydų nežmonišką persekiojimą Vokietijoj. Kadangi vokiečiai nekreipia į tai dėmesio, tai anglai kas kart daugiau boikotoja vokiečių prekes Anglijoj.

„LIETUVIS BRAZILIJOSJ“

— GYVENIMO VEIDRODIS.

Kronika.

IŠ UKININKŲ DJOS GRŪDAS VEIKIMO.

Š. m. balandžio 9 d. ruo Bandelrantes 92, įvyko L. U. D. (Grūdas) višotinas narių susirinkimas. Buvo ir svečių. Žemės apžiūrėjimo k-jos narys, V. Zarakauskas, pranešė kur randasi parduodamas žemė, apibūdindamas žemės rūšį ir pirkimo sąlygas. Antras kalbėjo J. Maciulevičius, aiškiai nušviesdamas kolonijos stovį ir ten gyvenančius ūkininkus; nurodydamas, kad ne visą žemę tinka kolonizacijai. Toliau kalbėjo p. Jūrišis, pareiškdamas, kad šiai kolonijai per mažą porą dešėčių šėlniųjų, nes negalės įsteigti mokyklų, bažnyčios ir kt., kaip kad yra pagaidaujama.

Dar kalbėjo vienas svečių, kad fazendosa yra daugybė lietuvių, kurie su nekantrumu laukia kada L. U. D. (Grūdas) pradės kolonizacijos darbą, kad bet kurią dieną galėtų atvykti.

Toliau perrinkta valdyba, vieton ištostojusių trijų narių. Į naują valdybą įeina: J. Maciulevičius — pirmin., V. Zarakauskas — vice-pirmin., S. Ambrozėjus — sekret., J. Šimbelis — iždinia. ir J. Karčiūskas — valdybos narys. Visuotinas narių susirinkimas įgalioja valdybą eiti žemės apžiūrėjimo komisijos pareigas. Įnešta pagoldavimas, kad Valdyba stengtųsi, kaip galint greičiau kolonizaciją vykdyti.

J. Šimbelis.

Paieškojimas.

Lietuvos Respublikos Konsulatas São Paulo, ruo Aureliano Cautinho, 10 kviečia:

- 1) Armonaitienę Teresę
2) Janavičienę — Lesevičiūtę Marijoną.
3) Klenauska Antaną, arba jo tėvus Paušvio valšė. Kedainių apskr.
užėiti į konsulatą arba nurodyti tikrą savo adresą.

Liet. Konsulatas.

A. Kazbek'as.

FATI.

vertė R. Kymantas

Apie vidurnaktį, žėrinčioje nuo žvakų švėtos Krašvecko bažnyčioje skambėjo iškilmingas „aleluja“ „Aleluja“ užgėdojo kunigas ir pripildyta mišios žmonių bažnyčia, grausmingai atkartojo: „Aleluja“!

Visi buvo puikiai apstrėdė, visi buoduodamiesi mainėsi širdingais linkėjimais. Visų veiduose spindėjo nepaprastas džiaugsmas, rodos užmiršta šian dien visos kasdieninio gyvenimo smulkmenos. Spinduliai dangiško džiaugsmo nepaprastos begalinės laimės, užliejo visą aplinkų.

Prie bažnyčios durų grūdosi daugybė pavargėlių, prašydami išmaldos, suvargę, abdrėskę, prisidengę tik nešvariais skarūtais.

Jų išdžiuvę oimingi veidai, alkanomis akymis žiūrėjo į praėvius, o drėbančios sulysusios rankos laukė nors trupinio pasigalėjimo.

Ne laukia jų toje iškilmingoje dienoje mylima šėima, nelaukia jų artiniai. Nemato jie prieš save tos laimingos valandėlės.

Gabalas juodos duonos, kad tik neaumuris badu, — tai jų visas troškimas, tai jų visa malda. Prie bažnyčios durų jie tarpusavy piktai ginėjusi dēl vietų, nes daugiausia gaudavo tas, kuris buvo arčiausiai įėjimo. Vienas po kito ėjo iš bažnyčios

laimingieji išsinešdami iš bažnyčios mažas banelės, keptą aviėna, sausainius.

Ore jautėsi malonus įvairų skane sių kvapas. — Vardan Prisiškelenčio Kristaus duokit išmaldą vargšui aklaui girdėjosi tylūs, suvargę balsai pavargėlių, o liesos sudžiuvusios ir drėbančios rankos maldavjo galėstingumo. Užpakaly visų, pasirėmę į sieną, stovėjo ligotas senelis.

Naktis buvo šalta ir senelis kaip galėdamas vinojasi į savo sudrįskusį apsiaustą.

Iš jo išbalusio ir sunkauso veido, iš greito nutruksančio kvėpavimo buvo matyti, kad yra karštinėje.

Tas buvo silpniausias iš visų su sirkinusių pavargėlių, dēto ir pasilikto jų užpakaly.

Jo mažą mergaitę Fati lydama į priekį menku balsėliu prašė išmaldos. Pavargėliai neleido jos, ir stumdė, bet mergaitė tuo nei kiek neužsigėndavo, kartais jai gudrumu pavykdavo prisiūsti į praėvius, kur neperstodama maldavjo:

— Neaploiskit vargšo senelio: duo kit išmaldą...

Pamaldos užsibaigė. Iš bažnyčios išejo sveikindamiesi beveik visi laimingi, dīpsodami. Klekėvienas skubino į namus. Išsikirstė tiek pat ir pavargėliai.

Vietoje pasilikto tik mažutė Fati su savo miršančiu seneliu. Suskaitė savo surinktą išmaldą susidedančią iš keleto varinų, dažytų klausniū ir kepalėlių duonos ir tyliai prisistartino prie senelio. Tėveli — prašnabzdėjo. Bet nebuvo atsakymo, nors išdžiuvusios senelio lupos stengėsi ką tai ištart.

Tėveli — suriko mergaitę ir puolė ant kėlių.

Senelis stvėrėsi už krutinės pasitraukė kiek ir vos, vos ištarė.

Mirštu... dukrole... ma...uo... d... — bet nebaigęs užkymo ir krito žemėn negyvas.

II.

Tasa tsitiko prieš koletą motų. Didelės sankrovos lange m me Z. dažnai galima buvo pastebėti jauną siuvėją. Kiek jaunikai jų sutraukdavo ant tos gatvės jos užburiantis ugis ir gražumas: Sukinėjuosi jie čia be tiksio, raitydami ūsus, o širdys jų plakė ne nusipinančių troškymu.

Mergaitė toji buvo Fati, kuri atai tikčiai pateko čia, ir greit išmoko siūti. Jos gražumas ir rintumas iskarto buvo įvertintas sankrovoj. Prie pakano kamo atlyginimo jos gyvenimas greit bėgo be liūdesių ir rūpėčių. Vienok visada gerai atminė tą naktį... tą šaltį... vargšo savo tėvo.

Kuomet jos širdį apgaubdavo tas liūdnas atsiminimas, ji prašydavo savo viršininkės atleisti nuo darbo, ir eidavo ant gatvės, kad naukot koletą skatitų vargšams pavargėliams.

Tada koks tai gražus jaunikaitis sekdamo ja. Paprastai dažnai vaikėdiodavo ta gatvę, matyti, labai norėdamas pažinti ją. Neatsitraukdamas eidavo paskui Fatį, kol ji sugrįždavo į savo dirbtuvę.

Laikas bėgo. Praėjo diena... dvi... penkos, o jaunikaitis neatsitraukdamas sekė Fatį, nedrįsdamas tesiog prisistartinti, kad su ja susipažinti.

Vieną vakarą Fati, kaip paprastai, išėjo iš namų ir pasukė vieno sodo link, kur griežė muzika. Jaunas nepažįstamas vėl pasirodė nežinia iš kur, rodos, kad iš žemės išdigo. „Vėl jis, kogi jis nori nuo manęs?“ — pamano Fati. Koks neišaiškinamas ilgėsys ka mavo tą vakarą mergaitės širdį. Ko gi troško? kas per neramumas slėgė ją.

Ir štai jos žvilgsnys krito į tą pušę, kur ėjo kupruota senutė. Vėdė ją mažas berniukas, apsvilkęs sudriskusiu švarkėliu. Prašė išmaldos — bet veltui.

Stebėtina! atrodė tas sodas: iš vis nos pusės spalvuotas apsirėdimas spacerojančių, jų turtingas pasipuošimas ir išdidumas; iš kitos — akla sanitė ir mažas berniukas, suvargęs, išblīkęs išėškodams duonos kavelio, atstumtas ir paniekintas ėjo su savo senute lėtai žingsniais.

Privedęs senelę prie taravo, pasodino ją, o pats nužingsniavo į netol sėdinčią puotaujančią draugiją, kurioje skambėjo „Alverdos“ meliodija dainai.

„Už sveikatą visų mūsų puotaujančių!“ skambėjo linksmoje kompanijėje.

Dainavo, šukavo, juokėsi, Berniukas nedrįsiai prisistartino prie jų, o kada jam pagrasė atsitraukė, bet atsistoję netoli jų, alkanomis akimis išžiūrėdamas į gundinančius garuojančius valgius.

Igal ir beviltiškai žiūrėjo berniukas, lėžuviu vilgydamas išdžiuvusias lūpas, nuridamas nuo didelio alkio nuolat burnoje atsirandančias seiles.

Geriusieji nekraipė į jį mažiausio dėmesio.

Nieks jiems nerūpėjo. Balsiai dai-

Moterų skyrius.

ŠIS TAS APIE AUKLĖJIMA.

„Krašto gerovė nepareina nei nuo jo pajamų apsto ar daugumos, nei nuo tvirtovių neprieinamumo, nei nuo visuomenės pastatų grožio; ji pareina tikrai nuo gausiu gumo jo apsviestų piliečių, žmonių išmoksintų, išlavintų ir įkvieštų tvirtu būdu; tame tereikia ieškoti tikrųjų jo interesus, svarbiausias jo pajėgos ir tikro jo garbingumo.

Martin Luther.

Šiame XX amžiuje pastebima didelė pažanga mokslo bei išradimų srityse.

Kiekvienas mokytojų žmonių daromas bandymas — tyrimas, tampa raktu naujam išradimui bei pažangai. Įvairių mokslininkų — išradėjų dėka, mes šiandieną naudojame elektros šviesą, garo mašinas, oro lėktuvais ir daugybę didžiulius vertės išradimus, kurie prieš šimtus metų gyvenantiems mūsų bočiams nebūvo žinomi, suprantami.

Taigi mokslas davė progos žmogui gerai pažinti gamtą, jos slėpimus, reikius, ir net panaudoti juos saviems tikslams.

Žmogus — išradėjas, apskaičiavęs mechanines jėgas, pakinkė ir išnaudojo jas; taigi kaip matome, kad mokytojų žmonės nuolat ir be paliovos, ir tai su didžiausiu pasiryžimu ir viltimi žengia prie savų užsibrėžtųjų tikslų — siekiama ir po metų kelių, atsiekia tai kuo nustebina pasaulį.

Visai ką kita galima pastebėti morališkai ir dvasiniam pasauliui.

Jame viešpatuoja toks baidus nuo monių skirtingumo chaosas, kad daugelis žmonių, turinčių geriausius norus ir trokštančių visuomenės pareigas tinkamai atlikti, tos visuomenės labai dirbti, gerai vaikus išaukšti, patys nežino kurio būdu prie to prieiti.

Bando šiaip ir taip, ir niekaip nesusėka, o dažnai net sukumpo po jų sunkumu.

Rūpinimasis visuomenės gerove, jos įstaigomis, kurių tikslas ištiesti ranką vientaui, šiandieną yra taip būtinas reikalas, kaip negali būti nieko reikalingesnio.

Kartais mums rodo, kad kiekviena troškta visuomenei dirbti, ją tobulinti, mokyti, auklėti ir vadovauti.

Vadinasi, jis nori pasiūlyti toje visuomenėje sau šokią ar kitokią pareigą.

Pareigos pildymas yra žmogaus gyvenimo aukščiausias idealas. Ištikimas, sąžiningas ir teisingas pareigos pildymas yra didžiausia dorybė.

Vistik pasirodo, kad ne kiekvienam toji dorybė yra brangi ir pasididžiavimo verta. Mat tas noras visuomenės gerove rūpintis, dažnai neturi sąvaje gryną, skaisčių, kilnių minčių; jų vietą užima įvairūs apgaudinėjimai, šmeižtai, muštynės, apkalbos, šeimyninės suirutės ir t. p.

(Bus daugiau).

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

Grįžo Intenventorius.

Sekmadienį 9. IV grįžo iš Rio de Janeiro São Paulo Intenventorius gen. Waldemiro Lima.

Komisija skoloms tyrti.

São Paulo Intenventorius paskyrė komisiją estado skolų sutartims iširti.

Ruošiasi rinkimams.

Rio 12. IV. Iš Rio de Janeiro pranešama, kad šiomis dienomis Brazilijos Teisingumo ministeris išsiųs visiems Intenventoriums raštą pasiruošimui 3-los gegužės rinkimams.

SPAUDA MŪSU GALYBĖ.

Mano Atsiminimai.

(vieno knygosio)

Caro laikais, kada buvo draudžiama lietuviams spauda Lietuvoje, aš buvau dar jaunas — kokių 20 metų. Tuo laiku gavau progos susipažinti su senais knygosiais: Jurgiu Bielinu, Antanu Krasinsku, Pr. Morkūnu, Antanu Malinausku ir kitais.

Jų patarimais ir aš pradėjau šitaip pavojingą, anais laikais darbą — platinėti lietuvišką spaudą. Pradžioje su A. Malinausku aplankėm keletą parapijų ir aš greit prasilavinuau šiame darbe. Vėliau jau veikiau vienas.

Pradžioje labai gerai sekėsi. Aplankiau net šešias parapijas: Pasvalio, Joniškėlio, Pumpėnų, Panevėžio, Vabalinko ir kitas. Vaskų parapijoje man teko pirmą kartą nukentėti. Pas J. Sakalauską, „riausiąsių kaimė, kaž kokių reikalų buvo užėjęs Vaskų sotnikas Juozas Karnauskas iš Ruškelių kaimė (J. Sakalauskas buvo „dėslatininkų“) Abudu sėdėjo už stalo ir kaip paprasti kaimiečiai vaigė pietus. Aš nieko blogo ne manydams, pasiūliau lietuviškų knygų ir J. Sakalauskas nupirko nuo manęs vieną knygelę už 60 kapeikų.

Tada J. Karnauskas atsistojo, užsiėmė su policijos zenku kapure ir paabrėžė, kad mane areštuoja, kaip kontrabandą nešėją. Paėmė mano krepį, peržiūrėjo knygas, iškrėtė, kišeniuis. Rado pas mane 10 rublių, kuriuos atėmė ir įsidėjo sau į kišenę.

Paskiau liepė desiatnikui apsiliekti ir vartyti mane į Pasvalį pas „prisitavą“ Gorcikovą. Aš labai nusigandau, matydams, kad grėšia Sibiro kateria, kaip tai laikais rusai baudavo už lietuviškos spaudos platinimą. Aš pradėjau verkėti ir bučiuoti rankas, kad mane paleistų. Ant suolo sėdėjo senutė, kuri irgi manęs pagailėjo ir verkdama ėmė prašyti, kad mane paleistų. Jog aš ne vaziis, o vien tik lietuviškų knygų pardavėjas. Tada dėsetininkas pradėjo ką tai patylomis kalbėti sotnikui ir šis po truputį ėmė atsileisti. Dar paklausė manęs iš kur esąs, atsakiau, kad iš Panevėžio miesto ir vadinuosi Petras Levickas. Tada paėmė mano krepį,

SPORTAS

PING-PONG RUNGTYNĖS.

Trečiadienį t. y. Balandžio m. 12 d. 8 val. vak. įvyko ping pong rungtynės tarp „Lithuania“ x Pendão Paulista Lietuvosijos patalpoje r. Bandeirantes 92. Žaidimą pradėjo trečios grupės, rezultatai 69:100 Pendão Paulista naudai.

Antros grupės rezultatai gavosi 150:76 ir pirmos grupės 200:127 Lietuvosiečių naudai.

apžiūrėjo, dar kartą iškrėtė kišeniuis, bet jau daugiau nieko nerado ir liepė neitis, kad daugiau jo ir akis manęs nematyty. Pabučiavęs abiem ranka, leidausi namo, bet jau tušiomis, be prekių ir be pinigų. Vis tik džiaugiamas kad nors ir tušiomis einu, bet į Sibirą šiuo kartu nepakliuvau.

Eidams namo jaučiaus nelabai gerai. Jaučiau didelį galvos skaudėjimą. Galop taip nusilpau, kad vos pasiekiau namus. Guliau į lovą ir išgulėjau penkias savaites. Kreipiausi pas Joniškėlio gydytoją Pietkevičių, kuris apžiūrėjęs pripažino kad susirgau nuo išgausio. Taigi matote, gerb. skaitytojai, kokių buvo tais laikais, parsiadavusių rusų valdžiai žmonių. Tie patys broliai lietuvių, sutikę kur savo tautietį platinant lietuvišką spaudą, apilėdavo, arba atiduodavo į žandarų rankas. Su tokiais žmonėmis buvo labai pavojinga, bet kius reikalus turėti.

Rusų žandarus, mes ištolo pažindavom ir mokėdavom nuo jų apsisaugoti, bet kaimiečio neiškirsi ir nežinosi, kuris mano tave į kaštą.

Taigi gerbiamejgi, gerbkim savo spauda, prisimindami anuos sunkius laikus, kai už lietuvišką spausdintą žodį, daugybę žmonių vargo ir kentėjo Sibiro katarguose.

Juozas Šimbelis.

“LIETUVIS BRAZILIJOS” ISEIVIO DRAUGAS

navo užkimusiais balsais „Už sveikatą mūsų visų puotaujančių!“

Berniukas neišlaikė, pasislėpė, nu tvėrė gabalą duonos ir pradėjo bėgti neatsigrįždamas.

Bet greitai jį pagavo: Veltui praėsi: „Leiskit mane! leiskit. Čia mano akla motina! Aš jos negaliu palikti!“

Bet kasgi kreiptų jį tai dėmesį?

Juk tai yra vagis, atiduoti jį po licijos rankas!

— Sulaikė vagį! — girdėjosi minioje. Pagavosi? Gerai jam, taip gerai!

Staigiai jį minia įsigrūdo akla senutė. Milinti motinos širdis nujautė, kad jos vaikuvi atsitiko kas nors blogo ir užtkio jį didelė nelaimė. Verkdama ir maldaudama mėtėsi į visas puses, šaukė berniuką vardu, ieškojo jo drebančiomis, ištiestomis rankomis.

O juk minia visuomet esti tokia pat: juokėsi ramiai, žaidžama senutės bejėgiškumu, o tas juokas, tas mintos beširdiškuumas kaip adatomis badė ne laimingos motinos širdį.

Fati neišlaikė, nedrasiai prisarti no prie policininko prašydama paleisti vaiką.

— Eik savo keliu; — pasakė po licijantas, matuodams ją įtartinu žvilgsniu. Minia spaudė juos kaskart labiau. Kas tai, lyg netyčia apkabino Fati. To ji ištruko baimingai ir nesuprasdama ką daro kinto įkirtėjai įveidą.

Minioje pasigirdo juokas. Štai kas tai griežtai suriko ant policininko ir įsa komu balsu liepė neatidelojant paleisti berniuką, o sumiti tą kuris užkalbinėjo mergaitę.

— Nuvesk jį greičiau pas polic

meistrą ir pasakyk, kad jį liepė atvesti kunigaikštis.

— Isakymas kunigaikščio! — Eik! O aš pats vakare užėisiu pas jį.

Buvo tai kunigaikštis Mykolas. Prisiartinio prie Fatės, kuri iki šiol ne sitrukė susijaudinusi del įvykio.

— Panele, esu kunigaikštis N., ar galiu palydėti tamsta į namus.

— Ačiū... labai ačiū... ir paprašysiu palydėti iki artimiausio kelio.

Nuo to laiko prasidėjo Fatės pažintis su kunigaikščiu Mykolu N.

III.

Kunigaikštis Mykolas buvo gražus ir malonus. Didelis turtas, gautas po tėvo mirties, leido jam gyventi ištekliuose ir neatsakyti sau nieko.

Fati patraukė jį savo nepaprastu gražumu.

Buvo pasirūšęs pasvėsti nemaža sunkumų, kad tik praleisti su ja keletą malonių valandėlių. Buvo tikras, kad užteks vieno kito pasimatymo, kad pasiekti savo tikslo.

Atsitiko vienok kitaip. Kad ne toks atsitikimas, kunigaikštis būtų priverstas ne savantėms, o gal ištišus mėnosius sekti ištolo Fati. Jūb sunkiau buvo jam pasimatyti su mergaite, juo labiau jis jos troško.

Įvykis jam padėjo ir nuo to laiko beveik kasdien matydavo Fatį, kalbėjosi su ja, juokavo jį mėlynomis mylinčiomis akimis, o Fati... Bet ir jį širdyje mylėjo kunigaikščio gražų ir malonų sualeką, kuris jai iskarto pasirodė toks didvyriškas.

— Panele, neįsivaizduoji kaip dė-

koju Dievui už tą įvykį, kuris davė man galimybę pažinti tamstą. Dieve kaip pasitūšikiai troškau, to, kaip kentėjau... o mergelė šypsodama klausėsi kiekvieno žodžio ir tikėjo kunigaikščio meilės išpažinimams, tikėjo jo grinumui tikėjo kiekvienam jo žvilgsniui.

Vieną vakarą viename iš tifiisikių klubų surengta balius — maskaradas. Beveik visos mergaitės iš m me Z. sankrovos ruošėsi ten.

Fati savo gyvenime neikuomet ne buvo maskarade, o kalbos apie jį labai ją domino.

— Fati, e'isim kartu, — kalbėjo Zuzė, kurį daugiausiai kalbėjo apie šio vakaro žaidimą.

— Betgi Zuzia! kaip aš galiu eiti neturėdama tinkamų drabužių?

— Niekis... aš tau parūpinsiu kaukę ir domino; kogi daugiau reikia?

— Eime Fati — užspuldinėjo ir kitos jos draugės. Dav kaukę, domino, apvilko Fatį ir nuvažiavo į maskaradą. Poiki salė, tukstandai žvakių, kurios metė nesuskaitomą daugybę žėrinčių savo spindulių, suliedamos į vie uą bendrą milžinišką šviesą, spindančios kaip veidrodės grindys, puikiai iš puošta salė, supantioji akordai valco, visa tai nepaprastai paveikė j Fatį.

Prie visko prisitariandama, baimingai ir domiai į viską įsižiūrėdama, nepastebėjo kaip atsitolino nuo draugių ir liko viena.

— Kaukele, deiko taip nobuodžiauji — staiga išgirdo Atsigrizol. Prieš ją stovėjo kunigaikštis Mykolas, puikiai apsirėdęs, išpuošęs, gražus.

— Nori pasokti? — Fati malonu buvo būti vieni, bet užteko vieno kunigaikščio pažvelgimo, kad užmirštų

apie viską.

— Gerai! — šypsodama atsakė Fati. Pašoko vieną kartą.

— Mergelė, aš pažistu tave pasakė maloniai kunigaikštis.

— Ir aš pažistu poną...

— Kodel nesakai man tu?

— Nemoku kitaip... taip jau pripratau.

— Kaip esu dėkingas atsitikimui, kuris atvedė tave čia.

— Tai Zuzia...

— Dieve, kaip privalau būti dėkingas panelei Zuzei. Paėmė jos ranką ir nusivėdė per salę.

Šnibzdėjo jai ką tai į ausį, užburdamas jos sielą. Fati buvo laiminga... Ji noriai klausytų tų saldžių žodžių... iki aušrai. Juk yra žodžiai, yra balsas kuris užburia ir apsvaigina.

Pirmas tai buvo toks vakaras Fatės gyvenime. Saldumas iki šiol nepažintų malonumų maloniai žadino jos skaisčią sielą. Fati ustatė sau klausim: kas kuoimi tas viskas pasibaigs? Kas dar jos laukia?

Bet... apie kągi galėjo jį manyti? Buvo laiminga ir atsidavė visiems tiems jausmams.

„Jis kunigaikštis, o aš paprasta mergaitė... jis manęs neves, bet užteks man jo meilės... svajojo mergaitė. „Jis mane myli... Aš jam pasiduosiu!“

Ir prieš jos degančias akis stovėjo kunigaikščio Mykolo paveikslas, jo karitas meilus šnibzdėjimas, jo poverventis iki gilunos širdies balsas, pasiekiantis visus kampeles jos jaunos nekaltos širdelės.

* * *

Lyg ir falietonas.

Mikas Nenedęs.

Nei kultūros, nei maišo.

Kas to vargšo žmogaus nesukriaudžia, kas jo neapgauadinėja, ir kas jo nestumdo?

Gal būtų tik tas, kuris neapveikia, o šiaip visi, o apsaugoti nuo tų visų suk ių ir apgavikų; turbut reikia didelio mokalo? O aš manau, kad ne mokslo, bet kultūros? Juk ir patys priežodis sako: Amžių gyvenai, amžių mokinišai, ir durnium miršai. Bet aš manau, jeigu žmogus būtų kultūringas, kultūringu ir mairai.

Taigi ložiškai sprendžiant, kultūra užima pirmą vietą po druskos. Apie tai yra sakęs man geriausias kultūros parėdavėjas, ir šviesos atstovas, pionasias Pranas.

Aš irgi plonojo Prano nuomoniai atatinčiu. Nes ir mano gyvenimui ir amatui kultūra, tai geriausias ir reikalingiausias įrankis. Štai nors ir man pačiam: atsikeliu iš ryto, ir be kultūros nei žingsnio. Jeigu būčiau kultūringas, mano amatas labai lengvas ir geras. Atsikeliu iš ryto, maišeli po pažasčią, ir marš į savo rajoną. Žinoma, jeigu eisi į svetimą rajoną, gali ir be maišo likti.

Taigi ir sakau, kad iš pat ryto ir prasideda mano bėdos. Bėdos vis dėl tos nelentos kultūros, o šiaip viskas būtų gerai. Iš ryto pirmiausiai turiu apžiūrėti savo maišą, kad nebūtų didelės skylės, nes skylių maiše pridarytų man ne mažai nuostolių; beto juk skylėto maišo niekad nepripildytai.

Be to sako kur trumpa, ten truksta. Vieną rytą žiūriu, mano maišo vienas dugnas kliauras. Kad netik popieriai, bet ir didžiausias arbūzas kliaurai iškritų. Na dabar ką daryti? Kito maišo ne turiu, siūlo ir adatos taip pat; Be to sluvinc technukoje mažai nusimanau. Padėtus bloga. O laikrodis jau ant de viatos atkeliavo. Ilgiau laukti nėra laiko, nes tas nevydovas lyšierius nuvež visus popierius, o kartu ir mano dienos pagamata.

Nieko nelaikdamas išsitraukiau į vidurį kambario šeiminingą siuvinąją, dar neseniai pirktą kojine maišą ir

šimiau abiem kojom minti, Puikus dalykas mašina sukasi gerai. Bot kur čia gavus tinkamą lopinį; kuris uždengtų visą maišo dugną? Vargais negalais su radau kokį tai baltą skudurą, nepanašų nei į žiponą nei į kamizolę. Pridėjau, kaip tik tinka mano maišo dugnui atremontuoti. Tai ko čia ir belaukti? Už skuduro ir ant skylės. Barr, barr, barr. manau ir baigtas kriukis. Bet reikia paskubėti, nes dar kartais gali šeiminiškė iš turgaus sugrįžti. O ta šeiminiškė, sakau, tai tikras rūšų kazokas. Net ir patsal jos vyras bijosi jos kai ugnies, ir nekartą skundėsi skaudant kaulus.

Bot kur tu vyruti nuo nelaimės išbėgsi, kad ji pati ir per užduras duris pas tavę įeina. Norėjau truputį smarčiau, tik traktat, ir... Na manau, tai už sidirbau gerus prieliečius. Ir kaip čia man dabar jai pameluoti? O jeigu sakyčiau teisybę, jau žinau kas mane laužia. Bet sakau, žmogui nekaitūringam gali ir Dievas nepadeda. Nesuspėjau nei žodelio sugalvoti — tik krepšys, pilnas kopūstų, kišt per duris, o paskui ir šeiminiškė. Kambario pasidarė virš keturiadesimt lipnių šalčio. Skribelė ant galvos pradėjo šokti šalesoną.

— Ar dar tu namie, vagabunda? Ar tau dar nelaiškas medžioti, tu miegaliau? Juk jau po devynių! —

Pradėjo rėkauti, gal blogai aš teikusi, o gal kiemo įpykinta šeiminingė. Mat sakau, ponie šeiminingė, tamsos katinas išėdė mano maišui visą dugną ir aš norėjau užsūti, bet tamsos mašina nenori sūti mano maišo.

Išgirdusi šeiminingė tuos žodžius visai padūko. Trenkė krepį su produktais į žemę, net vargšai kopūstai kur kas palovėmis išskavojo. Pati akis išvertusi lyg aityvaras lakstė po kambarį ir ko tai ieškojo. Mėginau pasikeiti ir pasprukti, bet veltai. Pasirodė, kad mano pakinkiai irgi šeiminingės pusę laiko sulinko, ir vėl aš pasilikau besėdis. Šeiminingė, matyt, neradusi tinkamos niū jrankio, ištraukė iš mašinos dar ne baigtą remontuoti maišą ir taip smar-

kiai pradėjo vanoti man pergalvą, kad maišas vykijsi man apie sprandą, o jo galas ieško mano akių, kad jas iškapoti.

«Še tau, tu nekultūringas makakal! Še tau! Kaip tu išdrįsai sūti su moteriška mašina savo supuvusį maišą, ir dar šilkiniais siūlais? Še et! tau us, dar ir mano geriausias virėv sgaunusis sukarpymas. Aš tau gyvam kailį nuimsiu, tu asile!»

Mėginau atsipaštyti, bet kaip tu žmogus moters atsipaštyti nepabučiavęs jai rankos. O tuo momentu jos rankos nebūtų pagavęs ir gambiausias medžio klinis šuva, nes jo ranka lakstė daug greičiau negu Maksimo kulkosvaizdžio judomosios dalys. O antroji ranka grabalojo apie mano plaukus, kuriuos mano laimei buvo trumpai nusikirpęs. Matydamas, kad šeiminingė vis daugiau įnirėta, ir iš tiesų gali mano gimtojo kailio nelikti, spyriau per duris, palikęs ją vieną, kovojančią su dukėmis, kurios pylėsi iš mano maišo, ir pripildė kambarį taip tirštai, kad pikiūrna moteris visai nepastebėjo mano pasprukimo; ji vis dar plumpseno, tai perstala, tai per mašina: «Še tau, gyvuli, še tau, adatas laužyti ir žiurkstus karpyti šie tau še tau!

Aš stovėjau kieme žado neatgaudamas ir užduktintom akim mėčiau žvilgsnius į atdarus kiemo vartus, kad nepatekti į užtvertą kiemo galą.

Kambario plumpstėjimas silpnėjo; tik retkarčiais, kartu su dukėmis varžėsi jau užkimes šeiminingės balsas: «Štai tau! Štai tau!»

Ir kai balionas išskrido iš kambario mano nebaigtas remontuoti maišas. Aš to tik čia ir belaukiau. Pagriebęs maišą, kiek mano para kerta, nentisi žiūrėdamas leidausi mano rajono linkui.

Išbėgęs slankiojau gatvėmis kal taininkas norėdamas kriminalistą sugauti. Bet kiek čia tau tos dienos?

Žiūriu ir tamsu. O su nakyne kas bus? Jokių pažįstamų neturiu, o į viešbutį smaukių negaliu surinkti. Vaikščioju vaikščioju, jau ir psiauju naktis, be to dar lynoti pradeda; o į nakyne niekas neprašo.

Be to čia manau, nusiminti?

(Bus daugiau).

Velykoms.

Jau atėjo ir Velykos. Visų laukiamas dalykas, Tad užtraukim sutartinę Alelujų velykine. Visi krūvon susitelkim, Broliu iš miego prikelkim, Kurie dar neveikia nieko. Ligiol saldžiai tebemiega. Jau reikia į darbą stoti, Nebėra laiko miegoti, Mūsų plačią dyką dirva Tegul visi drauge dirba, Nes kiti darban išejo, Kai tik saulė užtekejo Ir per dienas išsiuosę Dirba mūsų plačius laukuose. Bet ką ten jie vieni veikia? Jiems mūsų pagelbos reikia! Pliėsti tuos plačius dirvonus Vienėm darbas nemalonus. Jei juos išarti, apėsti — Reikia visiems paskubėti. Tik taip nuvesiesi rytoj Stodams į dirvą artojų. Taigi broliai kas kaip gali Ėmkim į rankas darbelį. Visi dirbami juokais, Dirvą paversim pukais, Paskui patys pasidžiunksim Kai gražių vaisių sulauksim. O iš miego niekasios Neturėsim mes naudos Kas nedirba, tas nevalgo, Tokį visad vargas valdo Tad skurdui nepasiduokim, Visį dirbdami iš vieno Mes sugriausim vargo sieną. Tuomet saulės spindulys Į mūsų langus prašvys Taigi visi nuo velykų Ėmkimės gražių dalykų Pasifaiskim pasifokim O rytoj į darbą stokim...

Mikas Nenedęs.

MES BE VILNIAUS

NENURIMSIM!

IV.

Gražų pavasario vakarą, kada atgimta po šalios žiemos gamta, kada ji pasirodo pilname savo žydėjime, kada žaliu tinklu, spindinčiu tūkstančiais įvairiaspalviais žiedais nuklojo žemę... kada oras prisipildo malonių pavasario kvėpėjimų... viena tokį vakarą Fati išėjo pasivaikščioti.

— Gerą vakarą, — išgirdo Fati kunigaikščio balsą. Buvo ueranus ir susirūpinęs.

— Kaip tamstai vedasi? paklausė Fati matydama jį taip persimainiusį.

— Negerai... Blogai...

— Kas tamstai yra? Ką tai reiškia?

— Tas, kad gyvenimas yra pragaru, ir žmogui nėra lemta niekur rasti ramumo.

— Ar taip. Kam tamsta taip sakai?

— Esu nelaimingas!..

— Nelaimingas? Tamsta? — stebėjosi mergaitė — delko tamsta nelaimingas?

— Del ko? kad panele manęs nemylit? Fati sudrebėjo. Tie žodžiai privertė ją pagreitinti žingsnius. Užviešo patavo tylą. Įėjo į parką.

Vakaras buvo tylus viskas buvo užlieta paslaptinga mėnulio šviesa. Visi suolai buvo užimti.

Pasigalėk... nekankink mane! prašibūdėjo kunigaikštis, kada jau ntsirado abudu šoninėje alėjoje ir atsisėdo ant suolelio.

Nutark kuo greičiau... — Lik mano žmona, arba aš nusizudysiu.

Fati kaip ir nieko negirdėjo, ji nedrįso net svajoti apie tokią laimę.

— Girdi Fati? Pasirink! Sutiniki? Gal tu manęs nemylit?

Dabar tik atbudo Fati, dabar tik suprato apie ką jos klausinėta. Metėsi jam ant kaklo ir tvirtai, tvirtai, — jį apkabino.

— Myliu... myliu tave... argi tu patis to nematai, kad myliu tave — šniūždėjo tyliai, kaip šlama lapai pajudinti lengvo vėjalo.

— Be tavęs nenoriu gyventi! Miko las tvirtai ją prispaudė prie krutinės ir apdengė jos veidą jausmingais pabučiaviniais. Pristiekė, kad be jos gyventi negali.

Jau senai visi išsiskirstė iš parko jau senai menulis — tas paslaptinis nakties sargas pasislėpė už kalno. Mta Cindinda, įsimylėjusieji, užmirę apie visą pasaulį apgaubti užmiršimo bangų vis dar sėdėjo šalinėje alėjoje, žiūrėjo viens į kitą įsimylėjusiomis akimis, džiaugėsi karštos meilės jausmais.

V.

Pradžioje ramios vasaros naktys, o kartu su jomis ir Fatės džiaugsmas. Greitai ji pastebėjo, kad Mykolas atėjo, ir mintis apie tai skaudžiai užgavo jos jauną širdelę. Daug mastė, daug lūžėjo, bet laimė kartą pražuvusi daugiau nebeįgrįžta.

Fati kamavosi, dusavo, bet išniekur užuojautos žodelio negirdėjo. Pasigilusi laukė ji surįžtant Mykolo, dienos bėgo tuose kankinančiuose laukymuose, bėgo negrįždamos, ir nusinėdamos su savim ant visados gražuma, jau nystė ir laimė.

Tyli, rami ir kantri Fati dabar ty lėjo dar daugiau ir nedrįso jau niekam tiesiog pažūrėti į akis, rodišai jai, kad visi paslapčia juokiasi iš jos.

Artinosi Velykos; prie beviltiško laukimo prisidėjo dar kartus praeties

prisiminimas ir Fatės širdį suspaudė neapsakomas skausmas. Viena ji sėdėjo savo kambario, pasiduodama liūdnam prisiminimui apie prabėgusias pilnas liūdesio dienas. Kaip gyvi stovėjo jai atmintyje tie laimingi praeties laikai, tos saldžios prisiminti dienelės, kurias taip linksmai pragyveno paskutinius mėnesius.

Prisiminė dar ji ir tas sunkias vargo dienas, našlaitės likimas, aklas tėvas, kuris mirė linksmą Kristaus Prisikėlimo naktį, apleistas ir atstumtas savo artimųjų. Prisiminė nemalonias vaikštynes po įvairius teismus ir įstai gas ir daug, daug kitų kentėjimų.

Be viskas tai buvo niekai palyginti su nauja nelaimė, kurią žiaurus likimas jai paskyrė.

— Kodel gi, ach kodel gi esu tokia apleista, taip nelaiminga? — vos ištarė Fati puldama prieš besartiinančią nelaimę. Naujas gyvenimo smugis užliejo ašaromis jos melynus akis. Su vargusiu Fati atsikėlė ant sofos.

Be staiga su rikemu: — Ne, ne jis manęs ne pames... jis to nei kuomet nepadarys... — šoko greit užsimetė ant pečių palatą ir išbėgusi ant gatvės greitai pasileido į Galolaką. Įėjo į kokį tai namą, kurio frontinės durys buvo praviros. Viduje girdėjosi kalbos. Yra namie — pamania Fati ir sustojo galvodama kas toliau daryti... bet jau pavalandėlės pastumė duris.

— Fati, nustebęs sušuko kunigaikštis Mykolas — ko čia atėjai? ko nori?

— Ir tu to klausit?

— Laukiu svečių, neturiu dabar laiko del tavęs.

— Ach taip; dabar, kada atidaviau tau viską... ar tu girdi?... viską. Visą iš ko turi teisę būti išimin-

tinga mergaitė, ko svarbiausiai turi sau gotti... Dabar tau atsibodau, dabar tu mane jau išvairai. Bet žinok, kad atėjau čia ne del tavęs... Žinau, ko lauki su kuo darai vestuves, bet niekas man iš to. Atsakyk man duoti ne čia man, bet ten aukštybėse. Bet ką pasakysi tai, kuri gal šiandien... rytą aplėsi pasaulį? Ką atsakysi kad... kaipio motina atėjau čia ir reikalauju paaiškinimo — kas bus su mūsų kudiķiu?

Staiga pasigirdo skambutis.

— Išeik... neturiu laiko... ryt, ryt... nerimavo kunigaikštis Mykolas, laukdamas savo uošvio.

— Nei žingsnio iš čia nesitraukiu... tu prisiekei man, prižadėjai kaip doras žmogus, aš įtikėjau... Jeigu kas turi teisę, tai pirmiausia aš... Motina tavo vaiko.

— Kambarin jėjo su papuošta ordenuis krutino uošvis kunigaikščio Mykolo.

Išdidžiu žvilgsniu apžiūrėjo kambarį... ir ironiškai šypsodamas kraipėsi į kunigaikštį Mykolą.

— Komansas... scena... — paklause nekantraudamas.

— Bet gi ne... užtikrina... Pats nežinau iš kur ir ko atėjo tą moteris... — aiškinoši Mykolas.

— Nieko, nieko nereiškia. — maloniu tonu atsakė uošvis, — smulkmena... ir aš savo jaunystėje ne mažai...

— Aš tamstai pasakysiu... Pati paaiškinkiu, ko esu čia... — pertraukė Fati; — štai jis išplėdė, jis pavogė man viską... Šiandien ryt — būsiu motina... o jis sulaužė priesaika, jis neturi sąžinės...

Tamsta tvirtinti, kad vaikas yra kunigaikščio Mykolo? Kur gi yra ant jo įrodymai?

(pabaiga 6 pusl.)

AR JAU ATNAUJINAI PRE
NUMERATA?.. SKUBINK, KITU
BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE
NU IR ĮVAIRENVIU!

LIET. „BRAZ.“
gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinė,
- 3) Prie pašto laiptų ir kava,
- 4) Rusų vaistinėje Moko,

platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoje visomis dienomis.

SKUBIAI

Reikalingas laikraščiu platintojas (Bom Retiro rajone.

Kreiptis: į „Liet. Braz.“ Redakciją.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama.

persikėlė į rua Barão Itapetininga, 52. 3° andar, Telef. 40 218.

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapimo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetininga 52. 3 aukštas. Telef. 4-0218

SKAITYKITE IR PLATINKITE
„LIETUVIS BRAZILIJOS“

JIS GBRIAUSIAS PATARĖJAS IR DRAUGAS VISUOSE TAMSTOS DALYKUOSE.

CASA

„POLIDOR“

RUA Santa EPHIGENIA, 38, S. PAULO

Telf: 4 1253.

Gauta didelė partija naujausių ir gražiausių lietuviškų ir latviškų plokštelių.

Reikalinga

darbininkė megstiniukių prosinimui ir 14 — 15 metų vaikus.

Kreiptis: Rua Silva Pinta, 1 (Bom Retiro) S. Paulo.

DR. S. MEITIN.

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETININGA 37-a salas 8-9. T4-0715.

PINIGU KURSAS.

Litas	---	1\$650
Prancūzų frankas	---	\$538
Vok. markė	---	3\$251
Ital. lira	---	\$698
Doleris	---	13\$310
Oragvajaus pezas	---	6\$511
Argentinos pezas	---	3\$525
Anglų svaras	---	47\$485
Lenkų	---	1\$810

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO“

įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinti, o taip pat su dažniais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103) Sã o Paulo.

Geriausia ir patogiausia skelbtis

„LIETUVIS BRAZILIJOS“

Jau keturi metai suejo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJOS“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus priklausančius Lietuvybei. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo susiprėti ir atsistoti pirmo vietoje lietuviškos kolonijos reikalų gnyne.

Įžengdamas į 5-čius metus „Lietuvis Brazilijos“ žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuviu pareiža stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad „Liet. Brazilijos“ yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias. nes Brazilijoje ka-tuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJOS“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

VILNIUS—mūsų širdis

Siuvykla „Estan“

STASIO ŠLIKTOS

Specialiai išdirbami moteriški rūbai, ypatingai paltai ir kosciukai „himanai“ ir t. p. Beto yra didelis pasirinkimas modžiagų vyriškiems kostiumams.

Prašau įsitikinti!

Rua das Palmeiras 83. S. Paulo.

Už apnokamus skelbimus redakcija ir administracija neatsako

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 d. Março)

2 andar, salas 4 o 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kėrtė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.

Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių

Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. t...

TINTURARIJAJ
„ARCA-IRIS“

RUA AURORA Nr. 98-a, S. PAULO. Skubiai reikalingi — viena panelė pro sikhnuui suknelių ir vaikinai išnėsoji mui rūbų.

MEDICINOS FELČERIS.

Balgės rusų medicinos klasinę mokytą su 25 u m. praktika ligoninėse ir klynkose Rusijoje, Vokietijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje, prityres gydyme vidurinių, odos, lyties (venerinių), nervų, širdies, džiovos, mažakraujystės ir kitų ligų.

Skragždėtą veidą pagydau be jokto skausmo.

Kalba Lietuviškai, Rusiškai, Lenkiškai, Vokiškai ir Portugališkai.

IZIDORO GARLO

Rua Anhaia 100 (B. Retiro).

Lietuviška

Darbininkai

VALGYKLA

Pietūs

1\$000 — 1\$500 — 2\$000 mėnesiniai sulyg susitarimo.

Ten pat priimami pensionistai.

Rua Bandeirantes 92.

Lietuvių Namų šeiminingė.

reikalingi prie 1° Tunello Linha

Mayrink — Santos. Atlyginimas geras

KREIPTIS: Rua Matadouro 393,

Santos.

(taša iš 4 pusl.)

Fati nesitikėjo išgirsti tokių žodžių iš lūpų garbaus žmogaus, kuris rodėsi jai turėjo įpatiną mėnadaigiai pastelgti ir užtarti ją. O jis, kurį gyvenimas apdovanojo taip gausiai turtais, aukšta valdžia ir garbe — sako tą patį? Iš ko gi turi dabar jį laukti supratymo?

Fatsi je tablai sužė galvoje, karš ta banga užliejo krutinę ir sustabdė kvė pavimą. Norėjo atsakyti... išaiškinti... bet veltui. Ležuvis atsakė paklausu ma. Kraujas, snarklial mušėsi į galvą, širdį suspaudė kaip geležinėmis replė mis, akyse sužibo žiežirbos ir viskas aplinkui aptemo.

Fati puolė į kėdę.
— Mykolai! — krepšėsi į žentą generolas — ta moteriškė turbūt neturi šventėms pinigų; duok jai ka nors ir atleisk ją. Kaip per sapną išgirdo Fa ti tuos žodžius, kaip gyvatės įkasta su drebėjo, bet didelis susijaudinimas ne davė jai kvičti.

— Tamsta nedrįsi... tamsta nedrįsi to padaryti... — bet ir vėl jos balsas nutruko.

— Tamsta... tamsta... — nebaigė sakyti ir apalpusi puolė ant žemės. Uošvis kunigaikščio Mykolo metė neapikantus žvilgsnį į ją, bet pats Myko las išbalo kaip numiręs ir nežinojo kas daryti.

— Mykolai! — pradėjo uošvis — prašau tavęs, baig nors kartą su tą ko medija.

Su šiais žodžiais rodydams nepa sitenkinimą išėjo į gretimą kambarį.

Už poros minučių po to kunigaikš čio vežimas dardėjo miesto gatvėmis veždams vorkenčią Fatį į namus, prie jos sėdėjo tarnas. Tuo metu kunigaikš tis su uošviu važiavo į Giano soborą kur visi krikščionys klausė pamaidų ir džiaugsmingai sveikino Kristaus Prisi kelimą.

Rytojaus dieną atvežta į ligoninę gražią, paskenduolę, rastą drumzlinam Kuros vandeny; ligoninės tarnautojai ilgai keikė ją; negalėdami dovanoti, kad pertraukė jiems šventes ir pridarė tiek rūpesčių.

Kas gi buvo toji nelaimingoji mer gaitė?

Tai buvo Fati... Jos kūną negaltingai pliaustė gydytojai, idėjo ją į paprastą iš lentų graba ir paskubomis uždarė. Be kuni go, be giedojimo, greitai nuvežė į kapus įleido į pilną duobę; kareiviai greitai už plė drėgna dar su alusia žeme.

Tuo pačiu laiku kunigaikštis My kolos važinėjo su uošviu įteikdamas vi zitus. Ir visur girdėjosi linksnas „Aleliuja“.

(pabaiga).

REDAKCIJOS IR ADMINI STRACIJOS ATSAKYMAI

J. Tamulevičiui. T. adresas ne pakelstas. Trukstamus numerius išsių stime.

J. Janušauskui ir St. Gureckui Pinigus už prenumeratą gavome. Labai ačiū!

J. Maciulevičiui. Ž. A. K-jos pra nešimas, dėl vietos stokos netilpo. Idė sim sekandiam numerį.

SU ŠIUO NUMERIU siunčiame visiems metiniams prenumeratoriams, (išskirus užsienio) kalpo dovanų, po 1 lietuvišką žurnalą.

S. Paulo L. R. K. šv. Juozapo parapijos

KRONIKA.

Bažnytinės žinios.

DĖMESIO!

Didįjį šeštadienį lietuvių pamaldos prasidės 8½ val. vakaro iki 4 val. ry to. Bus nusparai, pamokslas ir Kristaus Kruvinai Keičiai. Velykų dieną prisikė limas bus 8 val. rytą, o suma 11 val. rytą Villa Bellos koplyčioj. Išpažinčių bus klausoma Didįjį šeštadienį nuo 6 val. vakaro.

Su visokiais reikalais prašoma kreip tis 3 val. po piet, (velykų dieną).

Šv. Antano bažnyčioje, pas lietu vių parapijos kleboną rengiasi priimti moterystės sakramentus šie lietuviai.

1) Antanas Rindeika, Kauno Kar melitų par. gyv. r. João Antonio Olivei ra 159, su Izabele Martusevičiute Alek soto par. gyv. r. da Mooça 701.

2) Aleksandras Žukauskas Kauno Šv. Trejybės par. gyv. r. Jaragua 33, su Apolonija Sabaliauskaitė Chicagos Šv. Loizo par. gyv. r. Josė Paulino 178.

3) Povilas Mozūras Vėjasiškio par gyv. r. Newton Prado 8, (B. Ketiro) su Bronislava Leškauskaitė Pūnios par. gyv. r. Newton Prado 8.

4) Julius Balčiūnas Debelkių par gyv. r. Caniudė 206, su Ona Vimėrai tyte Alytaus par. gyv. r. Vidal de Neg reiros 18.

Pranešimas

Balandžio 23 dieną (atv. sekmadi.) 4 val. p. p. Lietuvių name, rua Ban deirantes' 92 įvyksta Liet. Moterų Drau gijos Brazilijoj susirinkimas. Atsilankymas būtinas.

Draug. Valdyba

Neatsilik ir Tamsta!

Nes vienintelį mūsų kolonijos tau tinės minties savaitinį laikraštį «LIE TUVIS BRAZILIJOJ» skaito visi susi pratę lietuviai.

«Lietuvis Brazilijoj» yra vienin telis Brazilijos lietuvių laikraštis, ku riame atsispindi mūsų išelvių kultūri nis, visuomeniniai ir ekonominis gyve nimas.

«Lietuvis Brazilijoj» yra visai apo litinis, nes jam rūpi tik griniai lietuvių kolonijos moralis ir materialis gerbuvis «Lietuvis Brazilijoj» yra pigiausias laikraštis, nes metams kaštuoja tik 10\$000; užsieniuose dvigubai. Adresas: «Lietuvis Brazilijoj» Caixa Postal, 1764, São Paulo,

5) Viktoras Šeštokas Vievio par. gyv. r. Consulheiro Ramalho 172, su Viktorija Mikutyte Kauno Šv. Trejybės par. gyv. r. Maceio 17, (Consulção).

Klebonas.

Pasto dėžutė

Redaktojoj yra laišku:

J. Augulevičiui, J. Auguliui, A. Alinauskui, F. Andriūnui, V. Bučinskis V. Basiui, P. Bernotui, A. Bubulaukui, I. Balsevičiui, P. Bornardes, A. Butčiui P. Beleckui, J. Baužiui, B. Barčiui, M. Baškauskui, A. Baubiniui, S. Čiurkiniui, D. Danilevičiutei, A. Dukavičiui, J. Da nilevičiui, T. Davolytei, V. Giedraičiui, A. Grauziniui, J. Jurkovičiui, A. Jonat ienei, J. Kušliui, P. Kareiva, P. Kilbaus kas, M. Milijonavičiui, J. Maslului, J. Matikonui, J. Maskoliūnas, S. Našlėnas J. Pribušis, Vl. Šeškui, M. Šukys, P. Slautai, J. Šeškui, A. Svirplys, J. Sida revičienei, D. Tarnauskas, A. Vrubiliau kas.

PASTABA: Laiškų ėmėjai neturia tieji išsiųrkę pasto dėžutės — moka už laišką 200 reisų.

II PASTABA: Kadangi Redak cijos pasto dėž. yra daug senų laišku, tai jį juos dar kartą skelbia ir praie adresatų atsiimti.

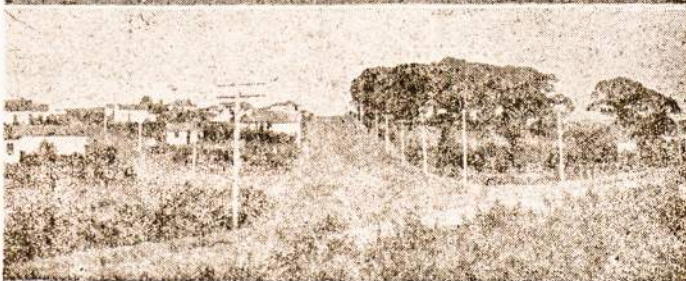
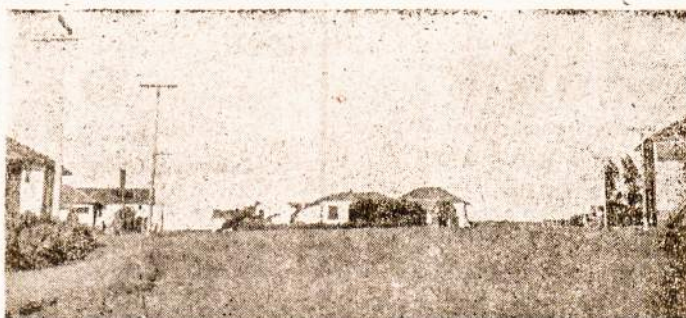
Administracija.

BROLI-LIETUVI

Neužmiršk, kad jau laikas atnau jinti «LIETUVIS BRAZILIJOJ» pran u moratą 1933 metams.

Neatlikęs to reikalo, neteksi gė ausio savo draugo ir patarėjo.

VILLA ZELINA

žemės sklypai su pastatytais namais geriausiomis ir prieš namiausiomis išsimokėjimo saligomis

Kreiptis: šioakomis dienomis nuo 12 iki 2 val. Prağa Antonio Prado, 3.

Sekmadieniais ir švontadieniais —

AVEN. ZELINA, 33.

K. KORKISCHKO.

Bondė Villa Prudente, 32.

Laivakortės j Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laių išėjimas į Europą
Siquira Campos 12. IV. 33
Indier — — 13. IV 33
Bagė — — — 27. IV 33

Kainos pigios.

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išelvybės klausimais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampa rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Istaigo. darbo teisingumas garantuotas 100.000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai Istaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

